Gerçek

SAYI: 105 20 AĞUSTOS 1979 FİYATI: 3,5 TL. HAFTALIK SİYASİ GAZETE

YARGIÇLAR GÖREVLERİNİ YAPMALI, MHP KAPATILMALI

MHP İLE DEMOKRASİ OLMAZ!

Sağır Sultan biliyor da hükümet bilmiyor mu?

MHP'nin himayesinde işlenen siyasî cinayetlerin sayısı, sadece son iki yıl içinde 2000'i aşmış bulunuyor.

Yüzlerce cinayetin yakalanan MHP'li ve ülkücü-faşist sanığı suçlarını itiraf ettiler. Bir çoğu hüküm giydi, bir kısmı da kendi itiraflarından yargılanıyor.

Suçlular, sadece kendi suçlarını itiraf etmekle kalmadılar, silahları, paraları, planları ve cesareti nereden aldıklarını da açıkladılar.

Görüldü ki, her bir cinayet MHP genel merkezine, onun yöneticilerine, örgütlerine kadar uzanıyor. MHP ile faşist katiller arasında, sadece bir düşünce birliği yok. İşbirliği, eylem birliği, suç ortaklığı var. Katiller maşa, MHP ise elebaşı.

Başsavcılığa yığılan MHP dosyaları bir değil, üç değil...

Hesaplarını iyi tutamadı diye parti kapatmaya yeltenen mekanizma, MHP'yi kapatmak için ne bekler?

Belli ki, hükümet MHP'nin kapatılmasından yana değil. Ecevit'e göre MHP demokrasilerde olması gereken bir parti imiş.

MHP milletvekilleri Doğan Öz'ü öldürün dediler, öldürdüler.

Abdi İpekçi'yi öldürün, sonra da biz «bağımsız katiliz» deyin dediler, onlar da öldürüp MHP'ye sığındılar.

Katilleri Türkeş'in avukatları savunuyor. Kahraman Maraş dâvası sanıklarının tümü MHP'li. Görmedik diyen şahitleri yalanlıyorlar, hayır oradaydık diyorlar.

Faşist katiller, içerden MHP genel merkezine mektup yazıp para istiyorlar.

Her bir faşist katil yakalandıkça Türkeş ağzını açıp gözünü yumuyor, yakalayanlara küfrediyor.

Kısacası, katillerin nabzı MHP genel merkezinde atıyor.

MHP'nin faşist bir parti olduğu anlaşıldığı, faşist partilere demokrasilerde yer olmadığı bilindiği halde beklenen nedir?

Bunca cinayetin faili MHP eğer demokrasiden yanaysa, onu böyle görenlere sormak gerekir. «Ya siz kimden yanasınız?»

Ama halkımız MHP'yi gündeminin başına almıştır.

MHP kapatılacak, Türkeş ve hempalarından hesap sorulacaktır.

SAĞLIK BEZİRGANI İLÂÇ TEKELLERİ İSTEDİKLERİ ZAMLARI AYNEN ALDILAR

Hükümet İlâç Tekellerine Milyonlar Hediye Etti

Zam furyasına bir yenisi daha eklendi ve ilaç fiyatlarına büyük oranlarda zamlar yapıldı. Bazı ilaçlarda yüzde 240'ı geçen yeni zamlarla, ilaç yapım ve satımını tekellerinde tutan parababalarına hükümet çam sakızı çoban armağanı milyonlarca lira parayı avantadan hediye etmiş oldu.

Ülkemizdeki ilaç üretiminin yüzde 60'ını 18 büyük firma elinde tutmaktadır. Bunlardan yabancı sermayeli 7'si toplam ilaç üretiminin yüzde 32'sinden fazlasını sağlamaktadır. Bu firmalar ilaç üretim ve tüketimini istedikleri gibi denetimleri altında tutmaktadırlar. Göbeklerinden bağlı oldukları emperyalist ilaç tekellerinin dayattığı yüksek fiyatlarla aldıkları ham maddelerin maliyetini anında ilaç fiyatlarına yansıtabilmektedirler.

İlaç tekelleri yılardan beri halkımızın sağlığıyla oynamaktan hiç çekinmeksizin çevirdikleri bin bir dolapla kârlarına kârlar eklemektedirler. Fahiş kârlar elde ettikleri halde, eğer istedikleri oranda bir zammı kopartamazlarsa, en hayati olanlar da dahil olmak üzere ilaçları piyasadan çekerek pazarlığa oturmaktadırlar. Onlar için piyasada sıkıntısı çekilen ilaçlar yüzünden hayatları tehlikeye giren insanların hiç bir önemi yoktur. Çünkü onlar sağlık bezirganıdır. Kârlarını artırmaktan başka bir şeyi gözleri görmez. Ve ne kadar çok kâr ederlerse etsinler gözleri doymak bilmez. Çünkü ülkemizdeki sömürü ve baskı düzeni, yani parababalarının düzeni, kâr ve daha çok kâr temeli üzerinde ayakta durur.

İlaç tüketiminin hayati öneme sahip odluğunu bildiklerinden, ilaçlarımız nasıl olsa satılır düşüncesiyle fiyatları ha bire artıran tekelci parababalarının yeni zam istekleri karşısında, «halkçı» geçinen CHP iktidarı boyun eğmiştir. Onların isteklerini aynen kabul etmiştir. Zam isteklerini kabul ettirmek için Ankara'ya doluşan ilaç tekelcileri isteklerinin aynen yerine getirileceğinden o denli emin olmuşlardır ki, zamlar resmen açıklanmadan çok önce matbaalarda bastırdıkları ilaç kutularının içinden çıkan prospektüslerde yeni fiyatlar kuruşu kuruşuna yer almıştır.

İSTİFÇİLİK

Radyo ve gazeteler, başımızı şişirecek ölçüde, istifçi ve karaborsacıların yakalandığını haber veriyorlar. Yağ stokları, ilaç istifleri, karaborsacı patronların evlerinde, depolarında yakalanıyor. Halkımız ise bu malları piyasada bulabilmek için günlerce kuyrukta bekliyor.

İyi ama, istifçilik, karaborsacılık, kötü niyetli bir takım adamların marifeti midir? Yoksa, bir türlü başedilemiyen bu hastalık düzenin kendisinde midir?

Kuşkusuz düzenin kendisindedir. Daha çok kâr, her yolu deniyerek kâr etmek hırsı, kapitalizmin kanunu ve huyudur.

Öyledir de, Ecevit hükümetinin karaborsacılarla mücadele yöntemi de böyledir! Hükümet tutmuş, bir kaç karaborsacıyı kovalıyor, yakaladığını radyodan açıklıyor, hem de karaborsa canavarının kuyruğuyla oyalanıp vakit geçiriyor.

Bir de deniyor ki, AP genel başkan yardımcısı yağ fabrikatörleriyle anlaşmış, «mallarınızı saklayın da hükümet zor durumda kalsın.» demiş onlara. Bu elbette doğrudur. Çünkü AP, zaten vurguncu, karaborsacı ve istifçinin partisidir, AP hükümetleri, kapitalizmin bu asalaklarının partisidir.

Hem neden gocunuyor CHP hükümeti istifçilikten. Ticaretin «özgür» olduğu bir düzeni o savunmuyor mu? Ticaret serbest olduğuna göre, onun her türlüsü de serbest değil midir? Emekçilerin sırtını vurguncuya reva göreceksin, sonra emekçiden yanayım diyeceksin. Sana inanan çıkar mı?

İşte Ecevit halkçılığının açmazı budur. Kapitalist düzenin sonuçlarıyla savaşmaya karar vereceksin ama kapitalizmi de savunup koruyacaksın. Bu olmaz. Yel değirmenleriyle savaşmak denir buna.

Ya sermayeden yanasın, ya da emekten yana. Başka bir üçüncü yol yoktur. İlla ki, bir üçüncü yol vardır diyorsan, bu yalancılıktır.

Yalancının mumlarının yatsıya kadar bile yanmadığını görmedik mi?

İSTİFÇİLİK KARABORSACILIK VURGUNCULUK...

Bu kuyrukları istifçilere, kapitalizme borçluyuz

Stokçuluk, karaborsacılık, vurgunculuk, emekçileri iliğine kadar sömürüyor. Bir kene gibi toplum hayatına yapışmış kopmak bilmiyor. Önlemlerin yetersizliği, kapitalizmin kaçınılmaz sonucu olan karaborsacılığı, nerdeyse onun asıl ticarî ilişkisi haline getirecek. Stokçuluk ve ve karaborsacılıktan bir özel sektör mensubunun yakalanmadığı gün yok!

Geçtiğimiz günlerde, Çıldır AP Belediye Başkanı Adil Yılmaz da Stokçuluk ve karaborsacılıktan tutuklandı. Belediye Başkanı, parababalarının has partisi AP'ye uygun bir yönetici olmak için elinden geleni yaptığını belli ki bu yolla da göstermek istemiş. Halkın yağsızlıktan yemek pişiremez duruma gelişinin ardında kimlerin bulunduğu böylece bir bir açığa çıkıyor. Adil Yılmaz, 370 liradan satılması gereken yağ kolilerini belediye aracılığıyla ele geçirdikten sonra 950 liradan satmış. Bu arada, işbirliği yaptığı iki tüccarın şeker stok ettiği ve karaborsa sattığı da görülmüş. Cumhuriyet Savcılığının tutukladığı vurguncular, ne ilk, ne de sonucu örneklerdir.

Buna rağmen, işadamları, yoklukların kaynağı olarak özel teşebbüsün gösterilmesini haksızlık olarak nitelendiriyorlar. Türk Hür Teşebbüs Konseyi tarafından yayınlanan bildiride kimlerin imzası yok ki! Odalar Birliği Başkanı Mehmet Yazar'dan tutun da, TÜSİAD başkanı Feyyaz Berker, İşverenler Konfederasyonu Genel Başkanı Halit Narin, Esnaf ve Sanatkârlar Konfederasyonu Başkanı AP milletvekili Hüsamettin Tiyanşan ve Ziraat Odaları Birliği Başkanı Saadettin Karacabey'e kadar parababalarının tüm sözcüleri hep bir ağızdan «biz masum ve zavallıyız» diyorlar.

Onlara sorarsanız, yokluk ve sıkıntının gerçek kaynağı, Türkiye'de Enternasyonal'in söylenmesidir. İşçi ücretlerinin yüksekliği, grevler, memur maaşları ve taban fiyatlarının dondurulmaması, yokluğun tek nedenidir.

Durmadan ürettikleri ilâcı, zam alıncaya kadar stok eden kendileri değildir. Zam üstüne zam koyan, devalüsyonlarla paranın değer kaybetmesini isteyen onlar değildir. Yokluk ve kıtlık yaratan, istediği fiyata alıp istediğine satan emekçilerdir. Stokçuluğu yapan da, karaborsa sattıran da emekçiler ve devlettir.

Türkiye'yi bilmeyen biri de, bu ah vahtan sonra, vurgunculuğun altında inleyenin emekçiler değil de işadamları, kapitalistler olduğunu sanacak! İstif ve karaborsa ile halkı sorumsuzca soyup soğana çevirenler, kendisinden en küçük hesap sorulması halinde nasırına basılmış gibi yaygarayı basıyorlar. Çünkü parababaları, vur vuranın, kır kıranın bir düzende yaşamak istiyorlar. Zaten kapitalizm de budur. Ama kendi koydukları yasalardan dahi rahatsız olarak karaborsacılıktan tutuklanmaya karşı çıkıyorlar. İstifçilik ve karaborsacılığa karşı, parababalarının vaveylasına bakılmaksızın etkin önlemler alınmalı, halkın kuyruklarda çektiği çileye bir son verilmelidir. Emekçilerin CHP hükümetinden beklediği budur.

TSİP: İSTİFÇİLİĞİN ASIL KAYNAĞI TEKELCİ SERMAYEDİR

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi teşkilâtlanma sekreteri Aydoğan Gezel, temel ihtiyaç maddelerinin istifciler, karaborsacılar, ihtikarcılar elinde sermaye sınıfına büyük vurgunlar sağladığını söyledi.

Aydoğan Gezer, temel ihti-

Piyasada bulunmayan ihtiyaç maddelerini istifleyerek karaborsaya sürmek sadece aracılarla perakendecilerin marifeti değildir. İstifçiliğin karaborsacılığın kaynağı, üretimi ve piyasayı elinde tutan tekelci kapitalistlerdir.

Hükümet, özel sektörün istifçiliği kendisine karşı kullandığını söyliyerek ithalâta başvurmuştur ve aczini göstermiştir. Bundan da yabancı tekeller kârlı çıkmışlardır. Kapitalist düzeni savunan Cumhuriyet Halk Partisinin istifçiliğe ve karaborsacılığa karşı mücadele edemeyeceği açıktır.

Çekilen sıkıntıların suçlusunun kapitalizm olduğunu söyleyen Aydoğan Gezer sözlerini şöyle sürdürdü:

«Hem kapitalizmi ve parababalarını savunmak hem de halkçı olmak mümkün değildir. Sömürenle sömürülen, ezenle ezilen arasında bir üçüncü yol yoktur. Ya sömürücülere karşısın, ya da onlardan yanasın. Emekçilere orta yol göstermek halkı aldatmaktır. Burjuva Partileri kendi aralarında çekişmeleri yurttaşlara hizmet yarışı diye tanıtarak her seçimde oy avcılığına çıkarlar. Oysa onların hepsi şu ya da bu şekilde kapitalist düzenin emrindedir.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, sömürücülerin, vurguncuların, soyguncuların düzenine karşı halkı birleşmeye ve ortak mücadeleye çağırıyor.»

İZMİR'Lİ DENİZ EMEKÇİLERİ ÖRGÜTLENMEK İSTİYOR

İzmir'in Karşıyaka ilçesinde Bostanlı mevkiinde deniz kıyısındayız. Ama bu deniz kıyısı, tatillerde denize girilen, plajla, çay bahçeleriyle, gazinolarla, villalarla kaplı «kıyılar»dan farklı. İnsanın burnu, gözü bu farkı hemen algılıyor. Kapitalist ülkelerdeki «çevre ve deniz kirlenmesi» olayından İzmir körfezi nasibini oldukça fazlasıyla almış. Çeşitli fabrika artıkları, şehir lâğım suları denize sorumsuzca akıtılmakta. Kıyıya geleni, ilk kez, insanın burnunun direğini kıran koku karşılıyor. Buraya geçici gelip gidenler için sorun değil elbet. Gözümüz denizin içindeki karartılara, ekmeğini denizden çıkartanlara takılıyor. Onlar; bu kokuyu sabahtan akşama ciğerlerine çekenler..., onlar; milyonlarca mikrobun bakterinin barındığı bu sulardan midye - akvadis çıkarıp ekmek parası çıkartanlar... Yani bu kıyıların sefasını da işte bu emekçiler sürüyor (!) «İzmir'i Paris yapacağım» diyen Alyanak'ın kulaklarını çınlatıyoruz.

Deniz kıyısında duran üç kişiye yaklaşıp tanışıyoruz! Ahmet GÜRSOY; 35 yaşında evli, 3 yıldır denizden akvadis çıkararak geçimini sağlıyor. Ahmet GENÇ; 15 yaşında, bir haftadır bu işi yapıyor, kışları da okuyor. Medeni ÖZER; lise mezunu, çalışmak için Muş'tan gelmiş, birbuçuk aydır bu işi yapıyor.

Akvadis'i çıkarmak için boyları yettiğince denize giriyorlar. Ellerinde kürek, çıkardıklarını eleyip bellerine sardıkları torbalara dolduruyorlar. Daha sonra «patron» dedikleri aracılara kilosu 40 liradan ürünlerini satıyorlar. Patron da aldığı malı İtalya gibi dış ülkelerdeki pazarlara oldukça yüksek fiyattan satıyor.

Tanışmamızdan ve yaptıkları işleri anlatmalarından sonra söyleşimizi ilerletiyoruz. Medeni ÖZER şöyle sıralıyor dertlerini: «Sabah 7' de evden çıkıyoruz. Genellikle aç karnına çalışırız. Arada sırada patron bir parça ekmek dağıtır. Patron akvadislerin büyük olması için BÜYÜK ELEK getirdi. Bu yüzden topladığımız ürünlerin çoğu telef oluyor. Patron isterse malı almam diyebilir. Bu bölgede 4 patron var, birbirleriyle anlaşmışlar. Biz de grup grup çalışırız. Bizim grupta 150-200 kişi çalışıyor. Hepimiz de doğudan geldik, çalışmak zorundayız. Çalışmazsak aç kalırız. Şimdi bizim grup direniş yapıyor. Elekleri küçültünceye kadar direneceğiz. Patron malı dış ülkelere satıyor. Geçen yıl kilosu 180 liradan satıyorlardı. Sanırım bu yıl 360 TL. olmuştur.»

Ahmet GÜRSOY'u dinliyoruz: «İş sırasında birçok iş kazası oluyor. Deniz hayvanları vuruyor, ısırıyor, çivi batıyor. Boğulma - üşütme nedeniyle sık sık hastalanırız. Bir kez hastalandım ve iki ay evde yattım. Yaz kış durmadan çalışmak zorundayız. Kış soğuğunda denize girer akvadis çıkarırız. Tatilimiz, sigortamız yok. Aldığımız para geçimimize yetmez. Ben 6 nufusa bakıyorum. Günde 200 lira neye yeter?»

Söyleşimizin sonucunda biz onlara «örgütlenirsek, tek bir yumruk halinde olursak» neler yapabileceğimizi anlattık. Bir kooperatif kurulursa, ilk olarak «Patron» denilen aracı - tefecilerin keyfi mal alım satımlarının önüne geçilebileceğini, giderek onları aradan çıkarabileceklerini söyleyip bu konuda ne düşündüklerini soruyoruz ve aldığımız yanıtlar da şunlar oluyor:

Ahmet GÜRSOY, «Örgütlü mücadelenin zafere ulaşacağına inanıyorum. Kooperatif kurup, kendi ürettiğimiz malı kendimiz satarsak iyi olur. Şimdiye kadar böyle birşey düşünmedik.»

Ahmet GENÇ; «Birlik olmayı çözüm görüyorum, şimdi aramızda birlik yok. Örgütlü mücadelenin zafere ulaşacağına ben de inanıyorum. Kooperatif kurulursa iyi olur. Ben ve arkadaşlarım katılırız.»

Medeni ÖZER: «Patrondan hakkımızı almamız, Kooperatif kurmamız için bize yardımcı olun.»

Üçü de sorunlarını gazetemize yazmamızı, insanların bunları görüp kendilerine destek olmalarını istediler. Daha sonra sohbetimizi gelişen dostluk havamız içerisinde uzun uzun sürdürdük. Ayrılırken, büyük eleğin kaldırılması taleplerini yineleyip, kooperatif kurmanın bilincine vardıklarını belirterek bizi uğurluyorlardı.

Seçmen Yazımında Faşistler

29 Temmuz günü yapılan seçmen yazımı sırasında, faşistlerin etkinliğindeki bir bölge olan Ankara'nın Abidinpaşa mahallesinde, MHP'li bir grup faşist, yazım işinde görevli TSİP temsilcilerine silahlı saldırı düzenlemişlerdir.

Yazım günü sabahı saat 7.15'de Abidinpaşa muhtarlığı önünde diğer görevlileri ve muhtarı bekleyen 4 TSİP temsilcisine MHP'li bir grup tarafından burada görev yapamayacakları söylenmiş ve sokağa çıkma yasağına rağmen faşist saldırganlar silahlı bir saldırı düzenlemekten çekinmemişlerdir.

MHP'li grubun muhtarlık çevresinden ayrılmaması üzerine TSİP görevlileri Tuzluçayır Polis Karakoluna başvurarak saldırgan faşist gruba karşı tedbir alınmasını istemişlerdir. Bu başvuru üzerine olay yerine gelen bir jandarma ekibi saldırganlardan bir kaçını yakalamıştır. Diğer saldırganlar kaçmıştır.

Tuzluçayır Polis Karakolu, yakalanan faşist saldırganları kendi bölgesine girmediği için Demirlibahçe Karakoluna dev etmiştir.

Demirbahçe polis Karakolundaki görevli polisler, saldırganlara arka çıkmışlar, «sıkıyönetime gönderirsek sonları çok kötü olur, iyisi mi serbest bırakalım» diyerek salıvermişlerdir. Üstelik faşist saldırganların isimlerini dahi alma gereğini duymamışlardır.

Saat 7: 45'de görev yerine gelen 4 TSİP temsilcisi aynı grubun saldırısına maruz kalmıştır. MHP'li saldırganların bu yaptıkları şaşırtıcı değildir. Ama Demirlibahçe Karakolunda görevli polis memurlarının bu faşist güruhu kollaması ve bir silahlı saldırı eylemine katılan bu kişileri isimlerini dahi almadan serbest bırakması yasalara göre suçtur. TSİP Çankaya İlçe Teşkilatı suç işleyen polisler hakkında işlem yapılması için Savcılığa başvurmuştur.

ÖZEL DERSHANELER

Büyük Dersane, Başarı Dersanesi, Lisan Dersanesi, Fen Dersanesi vb vb.. Yerden mantar biter gibi bitiyor özel dersaneler. Çok yakında her okulun yanında birer tane açılırsa şaşırmayalım.

İlkokullar ve ortadereceli okullar yaz tatiline gireli epey oldu.. Kimi ana babaların çocuklarının başarısıyla sevinçli, mutlu, gururlu! Kimi ana babalar ise üzüntülü, düşünceli, buruk. Kimi çocuklar başarılarını deniz kıyısında, yazlıklarda kutluyorlar, sevinç içinde. Kimi çocuklar ise başarısızlıklarının (!) cezasını sıcak yaz güneşinin altında, tarlada, çapa çapalayarak, parklarda su satarak, haftalığı 50-100 liraya ağır işlerde çalışarak, çıraklık yaparak çekiyorlar.

Yıllardır konuşulur, tartışılır. Düzenin bozukluğu vurgulanır eğitim sisteminin çarpıklığı anlatılır durulur. Çocukların yumuşak, biçimsiz bir hamur olduğu, öğretmenin, eğitimcinin de iyi bir yontucu, usta bir nakkaş olduğu dile getirilir. Ama ne eğitimcilerin eğitimleri üzerinde durulur, ne eğitim sisteminin düzeltilmesi için yeterli çaba harcanır. Ne çocukların sağlam kişilikli, onurlu insanlar olarak yetiştirilmesi, ne de onların yeteneklerinin geliştirilmesi üzerinde durulur. Neden tüm bunlar? Kısa yanıtı şu: Bozukluk, eşitsizlik, toplumsal dengesizlik sürüp gitmeli. Eğitim buna hizmet etmeli. Düzene uygun kafalar, kapıkulu, düşünmeyen insanlar yetiştirilmeli.

Amacın, eğitim, eğitim-üretim ilişkileri, eğitimin demokratikleştirilmesi vb. konuları irdelemek değil. Kuşkusuz bozukluğun temeli kapitalist sistemdir. Sözü şuraya getireceğim; Sistem kendine bağlı kurumlar oluşturuyor, yaratıyor. Onlardan alabildiğince yararlanıyor. Yıllardır kendi düzenleri için gerekli eğitim, öğretim, bilim kurumlarından yararlanan egemen sınıflar bunlarla yetinmiyor, yetinmek istemiyor. Yeni yeni kurumlar oluşturuyor. Özel paralı okullar, paralı kurslar, özel dersaneler.

Nedir paralı kurslar? Kim verir, kim verdirir paralı kursları? Nedir bunca özel dersaneler? Kim açıyor bunları?

Egemen, sömürücü sınıflar, bir yandan çocuklarına ayrıcalıklı bir yer sağlamak için, bir yandan da sömürü aracı olarak yararlanıyor özel dersanelerden. Zaman zaman yoksul ailelerin de dişlerinden, tırnaklarından artırdıkları paralarla çocuklarını özel dersanelere gönderdiklerini görüyoruz. Çocuklar, ilkokulda okuyorsa ilkokul sonrası Anadolu liselerine (Kollejlere) gidebilmek için kurs alıyor, özel dersanelere gidiyor. Simsarlar türedi son yılarda bu konu'la Bu işin ticaretini yapanlar büyük vurgunlar vuruyor. Ortaöğretimde okuyorsa çocuk, üniversiteye girebilmek için kurs alıyor. Bu kurs alma işi o denli ilerledi ki kurs almadan üniversite sınavlarını kazanmak hemen hemen olanaksız. Bu nedenle özel dersaneler açılıyor ardarda. Özel dersaneler arasında rekabet sürüp gidiyor. Gazete duyuruları, televizyon reklamlarıyla müşterilerini (!) artırmak istiyorlar. Kira bedeli, öğretmen ücreti, reklam vb. için yüzbinler harcayan dersanelerin yıllık gelirleri milyonları buluyor. İşin ilginç yanlarından biri de şu: Resmi okullara salt gırgır geçmek için giden, defter kitap götürmeyen burjuva çocukları, özel dersanelerde verdikleri paralar boşa gitmesin diye olacak, kuzu gibi ders dinliyorlar. Öğretmenlerini üzmüyorlar. Derslerini ilgiyle izliyorlar, ders çalışıyorlar. Ve bu çocuklar, başarılı olmanın, varlıklı olmanın gururunu yaşıyolar.

Ülkemizdeki toplumsal eşitsizlik çocuklarımız arasında da en korkunç bir biçimde sürüp gitmektedir. Bu özel kurslar, dersaneler de, eşitsizliği bir kat daha derinleştiriyor. Kimi çocuklar üstün başarı! gösterirken, kimileri sınıfta kalıyor, sınavları kazanamıyor, eleniyor. Kalburun üstünde her zaman zengin aile çocukları kalıyor. Dünya çocuk yılında milyonlarca çocuk eğitim olanaklardan yararlanamıyorsa, yeteneğini geliştiremiyorsa, aç ve yoksulsa, eziklik içindeyse, bunun nedeni bir avuç tekelci parababasının boluk içinde yaşaması ve bunu sürdürmek istemesidir.

Çocuklar geleceğimizdir, çocuklar yarının büyükleridir» diyenler neden çocukların tümünün sağlıklı yetişmesi, bireycilikten uzak, yüreği insanlık sevgisiyle dolu, kişiler olarak yetişmesi için çalışmıyorsunuz? Bunun yolunun çocukların eşitliğini sağlamaktan geçtiğini biliyorsunuz değil mi? Çocukların eşitliğini sağlamanın da toplumsal eşitliği sağlamaktan geçtiğini, bunun da sömürünün ortadan kalkmasıyla gerçekleşeceğini. İşinize gelmiyor değil mi kürklü bayanlar, mersedesli baylar! İşinize gelmiyor. Ayaktakımı nasıl sizlerle eşit haklara sahip olabilir? Değil mi ya! Bizim çocuklar bağda, bahçede, tarlada, fabrikada; sizinkiler denizde, yazlıkta.. Olsun bakalım. Ama OLMAYACAK birgün.

Fehmi Enginalp
Tarsus

AYDIN'DA BELEDİYE MAHALLELERE TESİS YERİNE ÇÖPLÜK YAPTIRINCA

HALK DİRENİŞE GEÇTİ

Aydın-Ilıcabaşı mahallesi yanına, Belediye tarafından yaptırılan çöplük, mahalle halkının sağlığını büyük ölçüde tehdit etmektedir.

Belediyenin, şehir dışında bulunan eski çöplüğün yerini TARİŞ'e satması üzerine, mahallenin hemen yanındaki bir dereye çöp dökmesi, mahalle halkı tarafından tepkiyle karşılanmıştır. Kendisini «Halkçı Başkan» diye tanıtan belediye başkanının halka ne kadar önem verdiği, ne kadar halktan yana olduğu, bu tutumuyla belli olmuştur. «Evlerimizi, sinekler istila etmiş - çöplerin kokusu ise çekilemez hale gelmiştir» diyen halk, mahalle halkının sağlığı ile oynamaya belediyenin hakkı olmadığını belirtmişlerdir.

Çöplüğün, mahalle dışında başka bir yere kaldırılması için, gereken her yere başvurulduğunu fakat ilgililerin, bu halkı isteklere sırt çevirdiklerini belirten mahalle halkı, belediyeye karşı direnişe geçmiş ve çöp arabalarının yolunu kaparatarak geçit vermemişlerdir.

Halkın bu kararlılığı karşısında, belediye yetkilileri, son çare olarak durumu emniyet görevlilerine bildirmişler ve böylelikle direnişi kıracaklarını, zannetmişler, fakat aldanmışlardır.

Emniyet görevlileri olay yerine gelerek arabalarını halkın üzerine sürmüşler kadınları-çocukları coplamışlarsa da, halkın direncini kıramamışlar, geri çekilmek zorunda kalmışlardır. Polisin bu tutumunu şiddetle protesto eden halk, kendilerini coplayan polisleri mahkemeye vermişlerdir.

Belediyenin, tüm oyunlarını boşa çıkaran halk, bu mikrop yuvası çöplüğün, mahallelerinden kaldırılasıya kadar direnişlerini sürdüreceklerini belirtmişlerdir.

Çöplükle ilgili olarak Gerçek Gazetesi muhabiri arkadaşımız, halktan birkaç kişinin görüşlerini aldı:

FATMA TAYYAR: Demin de size söylediğimiz gibi... belediye mahallemize çöplük yaptırdı! Her taraf leş gibi kokuyor. Gördüğünüz gibi evlerimiz sineklerle doldu. Yemek yiyemez olduk. Sonra çöplerin döküldüğü dereden kışın yağmur suları akıyor, dökülen bu çöpleri, sel suları olduğu gibi evlerimizin bulunduğu yerlere getirecek, bu belli birşey... Bahçelerimizde yetişen yemiş-üzüm gibi meyvalarımızı yiyemez olduk. Her tarafı sinek pisliği ile dolu. Belediye bizleri göz göre göre öldürmeye karar vermiş anlaşılan. Polisleri üzerimize saldı. Direndik diye, beni de copladılar. Varsın coplasınlar, ama yılmayacağız. Bu mikrop yuvası çöplüğü mahallemizden kaldırıncaya kadar direneceğiz. Kararımız kesindir.

AYŞE YALÇIN: Söyleleyecek ne var. Hepsi meydanda! İşte gördüğün gibi, her yer sinek doldu. Ne uykuya yatabiliyoruz, nede yemek yiyebiliyoruz. İngililere defalarca söylememize rağmen, bu konuyla hiç ilgilenmediler. Biz de direniş yapıyoruz. Çöplük taşınasıya kadar. Sürdüreceğiz. Polisler banada vurdu, hakaret ettiler ama yılmadık ve onları mahkemeye verdik. Kısacası: «Bu ÇÖPLÜK BURADAN KALKACAK» Başka yolu yordamı yok.

Halktan aldığımız bilgiye göre, polisin hakaretlerine maruz kalanlar ve coplananlar arasında bulunanlar arasında, Emine Güleçoğlu - Avniye Hazar - Mükerrem Yardımcı ve Ayşe Yıldız adlı kadınlar da var.

Halkın bu haklı direnişini desteklediklerini ve herzaman onların yanında olacaklarını belirten TSİP Aydın il örgütü, halkın sorunlarına yardımcı olmaya çalıştıklarını belirtmişlerdir. İl örgütünün bu içten davranışı, halk tarafından seviçle karşılanmıştır.

Ramazan Cerit
8.8.1979

ABD EMPERYALİSTLERİNİN YENİ BİR UYGULAMASI

BUĞDAYIMIZA HACİZ KONDU

- **İNGİLİZ MAHKEMESİNDE TÜRKİYE ALEYHİNE DAVA AÇAN ABD ŞİRKETİNİN KAZANDIĞI TAZMİNAT KARŞILIĞI 125 BİN TON BUĞDAY ALTI AYDA TESLİM EDİLECEK.**
- **EMPERYALİSTLERİN DOSTLUKTAN SÖMÜRÜYÜ ANLADIKLARI BU OLAYLA BİR DAHA AÇIĞA ÇIKTI.**

Emperyalistlerin geri ülkelerle kurduğu her türlü ticari ilişki, bu ülkeleri sömürme amacına yöneliktir. Hele bir de bu ülkeleri zor durumda yakalamışlarsa, elindeki lokmasını almakta zerrece utanç duymazlar.

Ecevit hükümetinin 1974'te buğday dış alımı için ABD firması Continental Grains ile yaptığı anlaşmayı, 1975'tek MC hükümeti tanımayınca, bu şirket İngiltere'de Türkiye aleyhine dava açmıştı. Dava sonuçlandı ve TMO, bu şirkete 80 milyon dolar tazminat ödemeye mahkûm edildi.

Döviz darboğazı içinde bulunan Türkiye'nin hiç yoktan bu parayı ödemek zorunda bırakılması, işbirlikçi politikanın başımıza açtığı belâlardan sadece birisidir. Döviz kaynaklarının önemli bir bölümü buğday stokları olan Türkiye, şimdi bu politikanın cezasını 125 bin ton buğdayı bedelsiz olarak vermekle çekecektir. En geç altı ay içinde ödenmesi gereken bu tazminat karşılığında buğdayımız haczedilmiş olmaktadır. Bu, emperyalist şirketlerin yoksul ülkelere uyguladığı sömürü yöntemlerinden sadece birisidir.

Öte yandan açıklandığına göre, bu miktar, Türkiye'nin tarihte ödemeye mahkûm olduğu en büyük tazminattır. Emperyalist ülkelerle işbirliğinin Türkiye'yi nerelere getirdiği ve daha nerelere götüreceği bu olayla bir daha ortaya çıkmıştır. Emperyalistlerin dostluk ve yardım anlayışı işte budur, geri bıraktırdıkları ülkeleri her geçen yıl biraz daha çok sömürmek! Emperyalizmle işbirliğini, yerli tekellerin istekleri doğrultusunda, MC'den hiç de geri kalmayan bir anlayışla sürdüren CHP hükümetinin kimlerden medet umduğunu emekçi kitleler görmektedir. Bu ibret verici olay karşısında ders almayanlar, önümüzdeki yıl çekilecek buğday sıkıntısı karşısında emekçi halka söyleyecek birşey bulamıyacaklardır.

DÜNYA SÖMÜRÜYE VURA VURA DÖNÜYOR

Afganistan'da Azan Gericilik Umduğunu Bulamayacaktır

FKO LİDERİ

ARAFAT KÜBA'YI ZİYARET EDİYOR

Filistin Kurtuluş Örgütü Lideri Yasser Arafat Eylül ayında Küba'yı ziyaret edecek. Yasser Arafat'ın bu ziyareti Bağlantısız Ülkeler Konferansı sırasında gerçekleşecek ve Arafat Konferansta bir konuşma yapacak. Bu ziyaret esnasında Küba Devlet Başkanı Kaştro ile Arafat arasında bir görüşme yapılacak. Bu ziyaret Küba'nın kurtuluş mücadelesi veren tüm halklarla kurmuş olduğu yakın dayanışmanın bir örneğini teşkil edecek.

Diğer taraftan Nikaragua'da Somoza diktatörlüğünün yıkılmasından sonra İran'da olduğu gibi İsrail büyükelçilik binasının Filistin Örgütüne devredileceği ve bu binada FKÖ temsilciliğinin açılacağı öğrenilmiştir. Emperyalizmin güdümündeki ülkelerde kurtuluş sağlandıkça siyonizmin uluslararası alanda yalnızlığı artıyor.

AVUSTRALYA'LI İŞÇİLER ULUSLARARASI DAYANIŞMANIN GÜZEL BİR ÖRNEĞİNİ VERDİLER

Geçtiğimizde Avustralya'da işçi sınıfının uluslararası dayanışmasının güzel bir örneği yaşandı.

Avustralya İşçi Sendikalarının davetlisi olarak bu ülkeyi ziyaret eden Vietnam Sosyalist Cumhuriyetinden iki sendikacı işçiler tarafından büyük sevgi gösterisiyle karşılandı. Avustralyalı işçiler, Vietnamlı sendikacıları «Ho, Ho, Ho Şi Minh» sloganlarıyla selamladı. Bilindiği gibi Ho Şi Minh Vietnam Ulusal Kurtuluş hareketinin unutulmaz önderiydi.

Bu arada, daha önce Sosyalist Vietnam'dan kaçarak Avusturalya'ya sığınan göçmenler aleyhte tezahürat yapmak istediler. Avusturalya liman işçileri bunu engellemek isteyince göçmenler işçilere saldırdı. Bunun üzerine işçiler bu karşı devrimcileri zor kullanarak dağıttılar. Böylece Pasifik okyanusunun iki yanında yer alan iki ülkenin işçileri arasında uluslararası dayanışmanın güzel bir örneği sergilenmiş oldu. Yaşasın bütün ülkelerin işçilerinin birliği!

Afgan halkı devrimini koruyacaktır.

Bir yıldan bu yana Asya'nın gericileri nasırlarına basılmış gibi bağırıyorlar. Onların yüreğini ağzına getiren korku, Afganistan Halkının kurtuluş yolunda attığı adımlardan doğuyor.

Bir yıl önce ağalık düzenini yıkan ve bağımsızlığına kavuşan Afganistan halkı, devrimci bir iktidar öncülüğünde ülkenin çehresini değiştirmeye başladı. Geniş haklar ve özgürlükler sağlandı. Tam bir toprak reformuyla yoksul ve topraksız köylüler toprağa kavuşturuldu.

Devrimci hükümetin işi çok zordu. Çünkü Afganistan geri bir ülkeydi ve ülke gericilerle kaynıyordu. Şimdi Afganistan'dan çıkan ses, bu gericilerin sesidir. ABD emperyalizminin desteğinde, faşist Pakistan devletinin yardımıyla, islam kisvesine bürünmüş gericiler ayağa kalkmaya, devrimi geri çevirmeye çalışıyorlar. Maocu Çin de onlara destek sağlıyor.

Bizim gerici basına, boyalı kağıt parçalarına bakılırsa Afganistan'da devrim ha yenildi yenilecek. Türkiye'deki faşist ve gericilerin kalbi, Afganistan'daki gericilik için çarpar oldu.

Ama nafile. Asyanın yüreğine bir umut ışığı gibi giren Afganistan Devrimi'ni geri çevirmek, halkın kazandıklarını geri almak ve burada karanlık dönemleri yeniden kurmak mümkün değildir. Çünkü;

Devrim halka çok şey verdiği için, onun desteğini kazanmıştır.

Devrim ezilen Belüci ve Patan halklarına özgürlük sağladığı için onların da güvenini kazanmıştır.

Devrim uluslararası düzeyde bağımsız ve barışsever bir politika izlediği için dünya halklarının sempati ve desteğini sağlamıştır.

Ama her ilerici ve devrimci hareket bu türden gerici çığırtkanlıklarla karşılaşır. Çünkü devrimler günümüzde, başta Amerika olmak üzere, maoculuğun ve tüm gericilerin kuyruğuna basmaktadır.

Bu bağırışlar işte bu kuyruk acısındandır.

Afganistan halkının bu gerici çığırtkanlıklara boyun eğeceğini umanlar yanılmaktadırlar.

Barış ve özgürlük mücadelesi Afganistan'da emekçilerin yüreğine sinmiştir.

İran'da Sancılı Dönem

Kitleler demokrasiden, özgürlükten yana

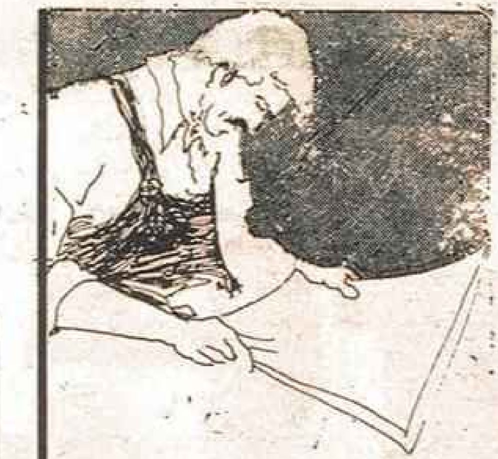
İran devrimi oturmamışlığın sancılarını çekmeye devam ediyor. Toplumsal çalkantılar zaman zaman diner gibi görülürken çoğu zaman tırmanmaya devam ediyor. İktidar boşluğunun henüz doldurulamamış olması, bir yandan gerici güçlerin çabalarını kolaylaştırırken, bir yandan da emperyalizmin yeni yeni oyunlar kotarmasına zemin sağlıyor.

Emperyalizm, İran'da yitirdiği etkinliğine yeniden kavuşabilmek amacıyla her yola başvuruyor. İran halklarını birbirine düşürerek parsa toplamaya çalışıyor.

İran devriminin, gücünü, şah diktatörlüğüne karşı olan tüm halk güçlerinin birliğinden aldığını bilen emperyalizm, ilerici, demokrat, yurtsever güçleri bölmek için çeşitli manevralara girişiyor.

Kendilerini Humeyni yanlısı olarak gösteren bir grup saldırgan, geçtiğimiz hafta Ulusal Cephe'nin ve İran işçi sınıfının öncü partisi TUDEH'in genel merkez binalarına saldırdılar. Ayrıca, basın yasağını protesto amacıyla Ulusal Cephenin önderliğinde düzenlenen gösterilere de aynı gruplarca saldırılar düzenlendi. Çıkan çatışmalarda pek çok kişi yaralandı. Çatışmaların ertesi gün de sürmesi üzerine, hükümet gösteri yasağı ilan etti.

Görülen odur ki, İran halk güçlerini bir hayli zor günler beklemektedir. Önümüzdeki günler, İran devriminin gelişiminin ne yönde olacağına ışık tutacaktır. Ancak, emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin hüsrana uğrayacaklarını bugünden söylemek mümkündür. Çünkü, büyük bir çoğunluğuyla İran halkı demokrasiden, özgürlükten ve anti-emperyalist dönüşümlerden yanadır. Mesele, gerici güçlerin oyunlarını bozmaktır. Bunun yolunsa birlikten geçtiği açıktır.

EĞİTİM KÖŞESİ

İşçi Sınıfı ve Seçimler /2

60 yıldır Türkiye'yi burjuva partileri yönetir. İlk 25 yılda CHP tek başına, daha sonraki yılarda da öteki burjuva partileri nöbetleşe yönetim oldular.

Emekçiler bu uzun yıllar boyunca gördüler ki, burjuva partileri, seçimleri kendi dövüş alanları olarak kullanmaktadırlar. Ardından emekçilere verdikleri üç beş vaad de unutulup gitmektedir.

Burjuva politikasının emekçilerin gözünde iflas etmesi için bu 60 yıl sayılamıyacak kadar deneyle doludur. Ama, emekçilerin seçimlere kendi politikalarıyla ve partileriyle katılmaları uzun yıllar boyu yasaklandığı için, meydan burjuva partilerine, yani halk düşmanlarına açık kalmıştır.

Burjuva politikasının iflas etmesine rağmen, CHP «yeni» bir kimlik kazandığını ileri sürmüş ve emekçilerden yana bir parti olduğu imajını vererek «umut» olmaya çalışmıştır. Ama gördük ki, sosyal demokrat kimliğiyle bile CHP burjuva partilerinden biri olmakla kalmıştır.

CHP'nin iflas etmiş olması, halkımıza, tek kurtuluş yolunun sosyalizm olduğunu göstermşitir. Uzun mücadeleler sonucu artık günümüzde seçimlere emekçi sınıfların politikasıyla da girilmektedir. İşçi sınıfı ve emekçiler önümüzdeki seçimlerde *kendi politik çıkarlarını temsil eden siyasi partiyi* tercih edebilecekler, şu veya bu burjuva partisine oy vermek zorunda kalmıyacaklardır.

CHP iflas etmiştir ve sosyal demokrasinin iflasını gerici partiler, sol politikaların tümünün iflas etmesi olarak göstermek istemektedirler. Böylece onlar, CHP'ye kadar sola kaymış kitlelerin, CHP'yi tanıdıktan sonra, gerçek sola, yani sosyalizme yönelmelerini engellemeye çalşmaktadırlar. Gericilik ister ki, iflas eden CHP'den daha ileriye gidilmesin, kendisine geri dönülsün.

Halbuki bizim bilincimiz ve tarihi deneyimiz öğretiyor ki, sosyal demokrasi de bir burjuva politikasıdır ve onun iflası, burjuvazinin emekçileri uyutma siyasetinin iflasıdır. Böyle olmakla birlikte CHP, gerici MC partilerine göre, hiç değilse sınırlı bir demokrasiden yanadır, demokrasiyi savunmayı başaramazsa bile, onu boğazlamaktan yana değildir.

İşte bunun için, emekçilerin isteklerine cevap veremiyen ve bu yüzden de artık umut olarak bellenmiyen CHP'nin MC partilerine göre demokrasiye daha yakın olması, baş düşmanımızın MHP ve AP olduğunu gösterir.

O halde, MC partilerini mahkum etmek ve CHP'yi desteklememek emekçilerin başlıca seçim politikası olacaktır. Bu nedenle işçi sınıfı önümüzdeki seçimlerde, her zamankinden farklı olarak bu defa sosyalizme oy verecek, kendi sınıf çıkarlarını bütün burjuva partilerinin karşısında bağımsız olarak koruyacaktır.

İşçi sınıfı ve emekçiler bununla da kalmıyacaklar, sol partilerden, onların bağımsız sınıf çıkarlarını ve birliğini kararlıca savunan Parti'ye oy vererek, mücadelenin gelecek görevlerine hazırlıklı olacaklardır.

İşçi sınıfımızın sınıf politikası bu seçimlerden başarıyla geçmeli, güçlenmelidir.

Sadece seçimlerle değil ama, seçimlerden de başarıyla geçerek emekçi sınıfların mücadelesi yükselebilir. Partilerinin öncülüğünü güçlendirmek ve pekiştirmek şartıyla.

ÇOK GEÇİKEN BİR KARAR

Filistin Halkı Artık Ankara'da Temsil Ediliyor

Kaddumi ve Gündüz Ökçün görüşüyor.

Geçtiğimiz hafta Filistin Kurtuluş Örgütünün Siyasi Büro şefi Faruk Kaddumi Ankara'daydı. Bu ziyaret Filistin Kurtuluş Örgütüne Ankara'da bir Büro açma hakkının verilmesiyle ilgili anlaşma dolayısıyla yapılmıştı.

Türkiye patron partilerinin güdümünde yıllardır Arap halklarının haklı davalarına sırt çevirmişti. Ne zaman uluslararası alanda bir sorun çıksa Türkiye hep Arap halklarının karşısında yeralmıştı. Cezayir Halkının bağımsızlığına karşı Fransız emperyalizminin yanında yeralmak gibi, İsrail'i desteklemek gibi. Emperyalizmin borusunu öttürmek politikası, öyle sine kök salmıştı ki ülkemizde burjuva siyasetçileri «kıraldan daha çok Kıraliyet taraftarı» davranmıştı. Bunun en çarpıcı örneğini Filistin Kurtuluş Örgütünü emperyalist Fransa yıllar önce tanıdığı ve Büro açma iznini verdiği halde Türkiye'nin burjuva politikacılarını bu kararı almaya zorlayan nedir? Onların emperyalizmin dümen suyundan ayrılmaları mı? Hayır. Bir kere Filistin halkının haklı davasını Türkiye emekçileri, aydınları benimsemiştir. İkincisi Arap halkları uluslararası alanda büyük etkinlik sahibidirler. Asya, Afrika ve Latin Amerika'nın genç devletleri ile dayanışma halindedir, petrol Arap halklarının elindedir. Yani sonuç olarak burjuva siyasetçileri Filistin Halkına Ankara'da büro açma izni vermeleri onların haklıya hakkını teslim etmeleri anlamını taşımıyor. Burjuva siyasetçileri «bu işten bize fayda gelir» gözüyle bakıyorlar meseleye.

Dolayısıyla, yıllar sonra da olsa atılan olumlu adımı attıran güç Türkiye ve Arap halklarının gücüdür.

—●—

TSİP: «FİLİSTİN SORUNU ORTA DOĞU'DA BARIŞ VE GÜVENLİĞİN KİLİT NOKTASIDIR»

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Genel Başkanı Ahmet Kaçmaz, Türkiye'nin Filistin Kurtuluş Örgütü'nü resmen tanımakta gecikmesini eleştirerek Filistin Kurtuluş Örgütü'nün Türkiye'de bir an önce temsilcilik açmasının gerçekleşmesini istemiştir.

Filistin Kurtuluş Örgütü temsilcisi Kaddumi'nin Türkiye'yi ziyareti nedeniyle bir açıklama yapan Kaçmaz, özetle şunları söylemiştir:

«Anayurdu emperyalist ve siyonist işgal altındaki Filistin halkının biricik ve meşru temsilcisi olan Filistin Kurtuluş Örgütü halen dünyada yüzden fazla devlet ve Birleşmiş Milletler tarafından tanınmaktadır.

Türkiye ise bu konuda tutarsız davranmıştır. Filistin Kurtuluş Örgütü'nün ülkemizde büro açması yıllarca önce kabul edildiği halde Hükümetler bu kararı savsaklamışlardır. Filistin Kurtuluş Örgütü'nün Ankara tarafından resmen tanınması, ancak batılı büyük devletlerin yeşil ışık yakmasından sonra gerçekleşme safhasına girmiştir. Bilindiği gibi yakın zamanlara kadar İsrail'i himaye eden Almanya geçen ay Filistin Kurtuluş Örgütü lideri Yasser Arafat ile görüşmüş, politika değiştirmiştir. Gene son günlerde ABD'nin FKÖ'yü resmen tanıması ihtimalinden söz edilmektedir.

Tarihin ilk ulusal kurtuluş savaşlarından birisini vermiş olan bir Türkiye'nin haklı ve saygıdeğer bir kurtuluş savaşı veren Filistin ulusunun öncü örgütünü tanımakta bu denli gecikmesi onur kırıcıdır.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi ve tüm halk güçlerimiz FKÖ'nün ve Filistin halkının haklı davasının yanındadır. Partimiz Filistin sorununu Orta Doğu'da barışın kilit konusu olarak görmektedir. Bu sorun çözümlenmedikçe Orta Doğu'da yapılacak her türlü «barış» sahte ve göstermelik kalacaktır. Filistin sorununun barışçıl ve acil çözümü için, Filistin halkının bağımsız devlet kurma hakkının tanınması, İsrail'in 1967 sınırları gerisine çekilmesi, ve FKÖ'nün Filistin halkını temsil eden biricik ve meşru siyasal kuruluş olduğunun kabul edilmesi şarttır.»

Belediye İşçilerinin Mücadelesi Güçleniyor

Gerçek

FABRİKALARDA BİZ
TARLALARDA BİZİZ
BİZİZ YENİ DÜNYAYI KURAN

İZMİR BELEDİYE İŞÇİLERİ HAKLARINI ALDI

İzmir Belediyesinde ve ESHOT Müdürlüğün de toplam 8200 işçi çalışmaktadır. 1 milyonluk kentin elektriği, suları, yollarının asfaltlanması, bozulan kanalların onarımı ve kentin temizliği bu 8200 emekçinin hünerli elleri ile gerçekleştirilir. İşçilerin kendi deyimleri ile «İzmir kenti işçilerin ellerinde yaşar.»

Fiatların ateşten gömlek olduğu bir ülkede, işçilerin ortalama eline geçen para 4500 liradır. Buna karşın işveren çevreleri yalan üstüne yalan söyleyerek, diğer emekçilerden belediye emekçilerini soyutlamak için, ortalama 12.500 lira para verdikleri yaygarısını yaparlar.

İşte bütün bunların sonucu, anlaşma sağlanamadığı için 3 Mayıs günü Genel-İş İzmir'de grev kararı aldı. Bu grev kararı, bakanlar kurulu kararı ile üç ay ertelendi. Ancak üç ay içinde de anlaşma sağlanamayınca, 6 Ağustos sabahı işçiler İzmir'i grev afişleri ve işyerleri bölgesini de grev pankartları ile donattılar. Ve sabah 5.30 - 6.00 arası grev yerlerinde davulların gümbürtüsü, marşların sesi herbir yanı sardı.

DİSK 3 bölge temsilcisi Saim Akbulut'un Genel-İş grevine ilişkin olarak basına yaptığı açıklamada «İzmirlileri giderek daha da sıkıntıya boğabilecek bu iş bırakmanın tek ve baş sorumlusu işveren, Belediye başkanı İhsan Alyanak'tır» diyor ve şöyle sözlerini sürdürüyordü: «Belediye başkanı İhsan Alyanak, aylığını 50.000 liraya çıkarmak için belediye meclis üyelerine nice ödünler verirken, Alyanak'ın, işçilerin 4-5 bin liralık aylıklarının arttırılmasında gösterdiği hasislik ibret vericidir» diyor.

Daha sonra grev konusunda bir açıklama yapan Genel-İş sekreteri Ertan ANDAŞ, işçilerin haklılığını dile getiriyor, işverenin işi yokuşa sürdüğünü belirtiyor. Özellikle grevin halka karşı yapılıyormuş izlenimini veren şaşırtmalara dikkati çekiyor, şöyle diyordu: «Bizim grevimiz haklı istemimizin yerine getirilmeyişi sonucudur. Bazı çevrelerin ve boyalı basının dediği gibi halka karşı değildir.»

Genel-İş 3. Şube Başkanı Mehmet DİNÇ'se işçilerin greve mecbur edildiğini belirtiyor. İşverenleri suçluyor. Adil bir çözümün günün koşullarına uygun bir toplu sözleşme ile sağlanabileceğini söylüyordu.

Kendisi ile görüştüğümüz işçilerle, fiatların füze hızı ile yükseldiği bir dönemde insanca yaşayacak bir ücret verilmemesini, insanlıkla bağdaşır bulmadıklarını söylüyor, «sendikamızın yerinde aldığı karar, bizim için bir onurdur» diyorlardı.

İşçilerden Ali İhsan Çoğur, «tüm dünyadaki işçileri yanımızda görüyor, görmek istiyoruz» diyor.

Grev, diyordu, «İşçi sınıfının okuludur. Biz bu mücadele ile hakkımızı söke söke alacağız. Yaşasın işçi sınıfının uluslararası dayanışması, İşçiler birleşin, sömürüye son.»

Ve biz dolaşıyoruz İzmir'i. Her taraf çöplük olmuş. Kokular direk direk yükseliyor. Çöpler, kağıtlar meyve artıkları yürünür gibi değil bazı caddeler. İnsanlar duraklarda kilometreye varan kuyruklar oluşturmuşlar. İş çıkışı evlerine dönecekler.

Kısaca, sıkıntı sıkıntı. Hertaraf itiş kakış.

Hiçbirşeyle alakası yokmuş gibi taşıt bekliyen birine soruyoruz, grev hakkında ne düşüdüğünü.

«Grev bir kere haklı» diyor. «Neden derseniz, memlekette paranın para olması değeri düşürüle düşürüle ortadan kalktı. Verilen ücretse devede kulak. Kısacası işçilerin yanındayım.»

Bir bayan, «zorluk çekiyoruz ama, haklı olanın yanında olmak insanlık görevidir.» diyor.

Yaptığımız görüşmelerde grev süresine işçilerin destek gördüğü ortaya çıkıyor. Desteklemiyenlerse ya işçi sınıfının düşmanları, ya da işçilerin herşey olduğunu, onlarsız hayat olmayacağını anlamayanlardı..

Sonuçta işçilerin haklı olduğunu belediye de kabul etmek zorunda kaldı. İşçiler haklarını aldılar. Grev, süresince güç günler geçiren İzmir halkı, kısa, sürede hizmetlere yeniden kavuştu. İşçiler, yeniden kolları sıvayarak işbaşı yaptılar. Şimdi daha bir istekle ve halka karşı daha bir sorumluluk duyarak çalışacakları kuşkusuz.

İzmir belediye grevi şunu bir kez daha kanıtladı: Çağın gerisinde kalmış belediyecilik anlayışı ile bir yere varmak olanaksızdır. İşçilerden hizmet bekliyenler, onlara geçinebilecekleri parayı vermek zorundadırlar. İşçileri kuru ekmeğe muhtaç eden anlayışın ana nedeni bu düzen! Para babalarının düzeni. O değişmedikçe, yerine sosyalist bir düzen kurulmadıkça kurtuluş da yok. Bunu işçiler biliyor. Bilmek zorundadırlar. Ama daha iyi yaşamak için mücadeleyi kapitalist düzende sürdüreceklerdir.

DİYARBAKIR BELEDİYE İŞÇİLERİ:

Genel Grev Hakkımız Söke Söke Alırız

Diyarbakır Belediye İşçileri, haklı talepleri için grevdeler! «Grevimiz Halkımıza Karşı Değildir.»

DİSK - GENEL - İŞ SENDİKASI'nın örgütlü olduğu Diyarbakır Belediyesi işyerlerinde, hep birden, 8 Ağustos 1979 günü GREV BAYRAĞI dalgalandı .

Diyarbakır'da alışılmışlığın dışında bir hava esiyor. Tertemiz ve onurlu bir mücadelenin havası bu.

Diyarbakır Belediyesi işçileri sözleşmelerinden doğan haklarını alamadıkları için Sendikaları Genel-İş'in öncülüğünde «GREV»e gittiklerini belirtiyorlardı. 8 Ağustos 1979 sabahı grev yerinde bir bayram havası vardı. Duvarlar, 'FAŞİZME HAYIR' - '141-142'ye HAYIR' - 'GENEL GREV HAKKIMIZ, SÖKE SÖKE ALIRIZ' - 'LOKAVT HAK DEĞİL - SOSYAL SUÇTUR' - 'GREVİMİZ HALKIMIZA KARŞI DEĞİL, HAKKIMIZI VERMEYEN BELEDİYE İŞVERENLERİNE KARŞIDIR' vb. Pankartlarla süslenmişti.

Grev yerinde, davullar bir yandan çalıyor, işçiler mücadelelerinin bu onurlu gününde gülüyor, oynuyorlardı. Belediye işçileri DİSK'e bağlı GENEL-İŞ üyelerinin Diyarbakır ilinde ilk grevleriydi bu. İşçilerin yüzlerinden mutluluk, gözlerinden kararlılık okunuyordu. Yaptıkları işin bilincindeydiler. Artan hayat pahalılığına, sömürüye ve zulme karşı ekonomik ve sosyal yaşamlarını biraz daha iyileştirmek istiyorlardı belediye işçileri.

«Yaşamımızı biraz daha iyileştirmek, sömürüyü sınırlandırmak, insanca yaşamak içindir GREV'imiz» diyorlardı. «Bizim GREV'imiz, sözleşmemizden doğan (Asgari ücret farkları, ikramiyeler, elbise ücretleri, biriken ve ödenmeyen maaş) haklarımızı alamadığımız için DİYARBAKIR BELEDİYESİ İŞVERENİNE KARŞIDIR» diyorlardı, belediye işçileri.

GERÇEK Gazetesi olarak grev'deki belediye işçilerine bu onurlu mücadelelerinde başarılar dileyerek yanlarından ayrıldık.

YOL-İŞ SENDİKASININ VAN ŞUBE KONGRESİ YAPILDI

İlericiler Yol-İş Kongresinde Sarı Sendikacılığı Mahkum ettiler

- SEÇİMLERİ SARI SENDİKACILARIN KAZANDIĞI KONGREDE İLERİCİLER GÜÇLÜ BİR MUHALEFET ÖRNEGİ VERDİLER
- YOL-İŞ SENDİKASI'NDA SARI SENDİKACILIK ÇEMBERİ ERGEÇ KIRILACAKTIR

Yol-İş Sendikasının Van şube kongresi geçtiğimiz günlerde yapıldı. Kongre sendikada gelişmekte olan ilerici muhalefetle gericiliğin mücadelesi biçiminde gelişti. İlericilerin geçmiş dönem boyunca önemli bir gelişme gösterdiği kongredeki tartışmalardan izlenebiliyordu.

İlericiler kongreye «Birlik ve Kardeşlik Grubu» adıyla katıldılar. Sarı sendikacıların aşiret ilişkilerinden yararlanarak işçi sınıfının mücadelesini geriletme gayretlerini boşa çıkarmaya çalıştılar. İşçilerin ekonomik ve demokratik taleplerinin savunucusu oldular. İşçi sınıfının birlik ve kardeşlik içinde dayanışmasının gereğini vurguladılar. Bölgeciliğin patronların ve onların uşağı sarı sendikacıların oyunu olduğunu açıkladılar.

Buna karşılık 6 yıldır yönetimde bulunan ve MC döneminde usulsüz kongrelerle işbaşına gelen eski yöneticiler, gerici tavırlarını ve sarı sendikacılık oyunlarını bu kongrede de sergilemişlerdir. İlerici işçileri her fırsatta ihbar eden, sınıf bilincinin gelişmesini engelleyen bu grup, yer yer ihanete varan bir bölücülüğe girmişlerdir. Çeşitli illerden gelen işçileri birbirine düşürerek aşiret kurallarını sendika içinde yaşatan bu grup, federasyon yetkileriyle ortak çalışmıştır.

Öte yandan, İGD yöneticisi Cengiz Karael, işçilerden sarı sendikacıları desteklemelerini istemiş, sosyalist ve demokratların karşısında yer almıştır. Sosyalist politika yaptığını sanan Karael'in sağcı kayınpederinin başını çektiği gruba oy istemesi ilericilerce eleştirilmiştir. Başlangıçta üç grubun çıktığı kongrede, seçimlere iki grup olarak katılınmıştır. CHP'nin sağ kanadına mensup sendikacılar, Burikan aşiretine mensup kişiler ve MSP'li sendikacıların ittifakı 972 oy alarak seçimleri kazanmıştır. Başlangıçta 510 oy alan Birlik ve Kardeşlik grubunun, seçimlerde oylarının sayısını daha da artırdığı görülmüş, ancak bu sayı seçimleri kazanmaya yetmemiştir.

Birlik ve Kardeşlik Grubunun sözcüsü olan Öztürk Güngören, işçi sınıfının birliğini bozmak isteyenlerin oyununa gelinmemesini istemiştir. İşçilerin bölünmesinin sermayenin isteği olduğunu, Van işçisinin artık bu oyunları bozması gerektiğini dile getirmiştir. TSİP il yöneticiliği görevinde de bulunan Güngören, tüm işçilerin kardeşliğini vurgulamış, sarı sendikacıların işçileri burjuvaziye ihbar etmelerini işbirlikçi olarak nitelemiştir.

GERÇEĞİN DİLİ

Genel-İş Grevleri Yaygınlaşırken

Fiyatların durmaksızın yükselişi, dar gelirli emekçi halkımızı ve en çok da işçileri, memurları güç durumda bıraktı. Besin ve giyeceklerden tutun da, ev eşyalarına, dolmuş giderlerine varıncaya kadar herşeyin fiyatında son birkaç yılda birkaç mislı artış olurken, ücretler aynı düzeyde kaldı. İşçilerin ekonomik-demokratik mücadele silânı olan grevlerin yurt çapında yaygınlaşması da kaçınılmaz hale geldi.

Belediyelerin mevcut gelirlerle belediye hizmetlerini yeterince karşılaması ve işçilere talp ettikleri ücreti ödemesi elbette güç. Belediyeler Yasası'nın çıkması, belediyelere etkin devlet yardımı sağlanması ve yeni gelir olanaklarının hazırlanması yönünde sonuç getirici adımlar atılmadıkça, bu böyle sürecektir. Ancak, gelir olanaklarını genişletmede, belediyeler de çaba harcamalıdır.

Belediye işçileri, grevler sırasındaki talepleri arasında bunlara da yer vermek ve halkın büyük çoğunluğunu yanlarına almak zorundadırlar. Amaç belediyeleri güç durumda, halkı ise hizmetlerden yoksun bırakmak değildir. Ücretlerin yükseltilmesi için mücadele, genel hayat düzeyinin iyileştirilmesi ve halkın işçi saflarına katılması çabasından ayrı düşünülemez.

Özellikle ilericilerin yönetimde bulunduğu belediyelerin durumu çok daha kötüdür. İşçiler haklıdır ve bu hakkın verilmesi gerekir. Ama belediyenin gelirleri de son derece sınırlıdır. İşçiler, böylesi durumlarda çok dikkatli olmak, gerici propagandaya imkân yaratmamak zorundadırlar. İşçi sınıfının öncülük sorumluluğu, bu dikkatin azami ölçüde gösterilmesini gerektirir. Bu doğru çaba, işçilerin haklılığını güçlendirecek, halkın etkin desteğini kazanacaktır.

Susurluk Belediye İşçileri: Grevimizde Yılmayacağız!

Susurluk Belediyesinin DİSK'e bağlı GENEL-İŞ'te örgütlü belediye işçileri, 29 6 1979 gününden bu yana grevlerini yiğitçe sürdürüyorlar. AP'li belediye başkanı Nuri Eroğlu, bir yandan belediye bütçesinin güçsüz olduğundan bahsederken, öbür yandan işçilerin MİSK'e geçmesi halinde işçilerin istediklerı hakları vereceğini yaymaktadır. Bununla da kalmayarak AP'nin yan örgütü HÜR-GENÇ'i işçilerin üzerine kışkırtmaktadır.

Öte yandan aynı AP'li Belediye Başkanı, çarşı esnafı ile işçilerin arasını açmaya çalışmakta, pazar sergicilerine temizlik yaptırma gibi yollarla grevi kırmaya çabalamaktadır. Yine Türk-İş'e bağlı sarı ŞEKER-İŞ'in başkanı (aynı zamanda AP ilçe Başkanı) belediye işçilerinin ekmek kavgası olan grevini desteklememekle kimlerin yanında olduğunu göstermiştir. Belediye işçilerinin grevini destekleyen bir CHP belediye encümen üyesinin basın açıklaması, belediyede CHP grubu tarafından tekzip edilmiş ve grevin desteklenmediği açıklanmıştır. Belediye işçilerini grev çadırında TSİP Balıkesir İl Başkanı ile birlikte ziyaret eden muhabirimiz, işçilerin bu haklı grevini kutlamışlar ve partili arkadaşlarının selam ve dayanışmalarını iletmişlerdir. Kendisiyle bir görüşme yaptığımız Genel-İş Balıkesir Şube Başkanı Ersin Öztürk, grevle ilgili olarak gazetemize aşağıdaki açıklamayı yapmıştır:

ERSİN ÖZTÜRK — İki sene üzerinden yapacağımız toplu sözleşme 1.3.1979'dan başlıyor. 28.2.1981'de sona erecek.

İşyeri toplu iş sözleşmesi görüşmelerine Genel-İş Sendika yöneticisi olarak katılmaktayım. Susurluk belediyesi imkânları dahilinde üyelerimize istediğimiz ücret ve sosyal haklar — işverenin bu hakları verebilme imkânı olmasına rağmen, bütün iyi niyetimize rağmen işverenin katı tutum ve davranışları yüzünden alınamadı, yapılan görüşmeler uyuşmazlıkla sonuçlandı. Bilahare toplanan uzlaştırma kurulu kararını, işveren yetkilileri de kabul etmeyince, 29.6.1979 tarihinde sabah 06'da yasal grevimizi başlatmış bulunmaktayız. Grevi başlattığımız tarihten bu yana işveren yetkilileri asgari ücretten başka hak veremeyeceklerini ve bütçelerinde para olmadığını beyan ederek, üyelerimiz üzerinde siyasi ve ideolojik baskılar yapmaktadırlar. «DİSK'e bağlı Genel-İş'den istifa ederek MİSK'e geçerseniz, sizlere her türlü ücret ve sosyal haklar belediyemizce verilecek,» demektedirler. Yapılan bu baskıların devamı olarak aynı siyasi görüşe mensup esnaf ve halkı da kışkırtıyor, tedirgin ediyorlar. Devamlı belediye hoparlöründen anons ederek, «vatandaşların kendi çöplerini kaldırabileceklerini» ve «buna mani olan grevci işçilerin zabıta ve emniyet kuvvetlerine şikâyet edilmeleri»ni istemekte, grev kırıcılığı yapmakla kendisi de suç işlemektedir.

Yine Susurluk Belediyesinde çarşamba günleri köylerden ve çeşitli şehirlerden bostan satmak için pazar yerine gelen esnaflara devamlı baskı yaparak «pazar dönüşümüzde şehir çöplerini toplamazsanız ve şehir dışına atmazsanız, sizlere bir daha Susurlukta pazar yaptırmam» diyen belediye zabıtası esnafı tehdit ediyor. Esnaftan ayrıca makbuzsuz 500'er lira belediye zabıtalarıyla para toplanmıştır. Kendilerinden 500'er lira para alınanlardan bazıları şunlardır: Abdi Sevim, Fethi Sevim, Muharrem Özkan, Muzaffer Vuran... Biz sendika yetkilileri, bunun suç olduğunu, uyardıktan sonra işveren yetkilileri toplanan paraları esnafa geri verdi.

İşverenin sendikamızın üyeleri üzerine yaptığı tüm baskılar, üyelerimizi haklı grevlerinden yıldırmayacak. Daha bilemiş olacaktır. Bu grevimize, üyelerimizin tüm hakları, alınıncaya dek, hiç bir ödün verilmeksizin devam edeceğiz. Umarız ki, işveren bir an evvel yanıldığını anlar ve görüşme masasina oturur. Böylece hem kokan çöplerden halkımızın mağduriyeti önlenecek, hem de hayat şartları ve artan ekonomik zorluklar altında ezilen üyelerimizin gönüllü işbaşı yapmasını sağlamış olacaktır. Sendikamız üyelerine 2.9.1979 tarihinde 5.400 TL üzerinden ücretlerini ödemiştir. Ödemeye devam edecektir. Çünkü sendikamız Türkiye'de en güçlü sendikadır. İşveren planladığı oyunları hiçbir zaman bu gücümüzün ve kuvvetimizin karşısında başaramayacaktır.

ÇATALAĞZI BELEDİYE İŞÇİLERİNİN GREVİ SÜRÜYOR

Çatalağzı işçilerinin grevi üçüncü haftasında. Gurur ve geleceğe olan güvenle direnişlerini sürdürüyorlar. Belediye Başkanı Hasan Öztürk, belediye gelirlerinin yetersizliği nedeniyle ücretlerin yeterli düzeye çıkarılamadığını belirtiyor. Fakir fukara halktan daha fazla alamadıklarını, işçilere de daha çok veremediklerini söylüyor. Sonra da, işçi ve emekçilerin bütün yurttaki mücadeleleriyle dayanışma içinde olan sosyalistleri ve özellikle TSİP'i suçluyor. İşçilerin alınterini fakir-fukaradan sağlanan gelirle karşılamayı sosyalistler düşünmez bile. Devletin belediyelere yardımını TSİP yıllardır savunuyor. Bunun da ötesinde, belediye hizmetlerinden sadece emekçiler mi yararlanıyor? Niye belediye yetkilileri, geliri yüksek iş sahiplerinden değil de emekçilerden sağladıklarıyla işçi ücretlerini karşılıyor? Üstelik belediye hizmetlerinden tüccar ve işyeri sahipleri daha çok yararlanıyor. Belediye işverenleri, işçilere daha az ücret ödemek için, belediye gelirlerinin halktan sağladığını gerekçe yapamaz. Nitekim işçiler ve onlarla dayanışma içindeki halk da böyle düşünüyor.

Gerçek

sahibi: Ali KAR / Sorumlu Müdür: Hamit ÇAYLI
Adres: Başmüsahip Sok. Tan Apt. 10/11, Cağaloğlu - İST.
Baskı: ÇAĞDAŞ OFSET Baskı Tarihi: 20 Ağustos 1979